

**2009. május 8-án benyújtott kereset — Az Európai
Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság**

(C-164/09. sz. ügy)

(2009/C 180/48)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: C. Zadra és D. Recchia meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy mivel Veneto tartomány a vadon élő madarak védelmére vonatkozó szabályoktól való eltérés engedélyezése tekintetében olyan szabályozást fogadott el és alkalmaz, amely nem tartja be a 79/409/EGK irányelv⁽¹⁾ 9. cikkében meghatározott feltételeket, az Olasz Köztársaság nem teljesítette a 79/409 irányelv 9. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság az Olasz Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság úgy véli, hogy a Veneto tartomány által elfogadott szabályozás nincs összhangban a 79/409 irányelv 9. cikkében foglalt előírásokkal.

A 2005. évi 13. törvény, amely az indokolással ellátott vélemény kibocsátásának idején hatályban volt, nem tartja be az irányelv 9. cikkében foglalt követelményeket, amennyiben

- általános és elvont jelleggel és időbeli korlátozás nélkül határozza meg azokat a fajokat és mennyiségeket, amelyekre az eltérések vonatkoznak;
- az egyes meghatározott madárfajokra vonatkozó eltérésekről változatlan formában, a 9. cikk a) és c) pontjában felsorolt valamennyi esetre történő általános utalás alapján és a konkrét okok megfelelő indokolása nélkül rendelkezik;
- nem írja elő sem a más kielégítő megoldás hiányának vizsgálatára vonatkozó feltételt, sem azt, hogy az eltérésre vonatkozó egyes intézkedéseknek kötelezően említést kell tenniük a kockázati tényezőkről, a térbeli körülményekről és az eltérések alkalmazására felhatalmazott személyekről;
- megfelelő tudományos alátámasztás híján lehetővé teszi kis mennyiségek meghatározását.

A Bizottság úgy véli, hogy az indokolással ellátott vélemény kibocsátását követően elfogadott jogi aktusok nem csak hogy nem orvosolják a fent meghatározott hibákat, de azokat lényegében meg is ismétlik. Ezen aktusok különösen: a tartományi önkormányzat elnökének 2006. június 20-i 140. rendelete, a tartományi önkormányzat elnökének 2006. október 18-i 230. rendelete, a 2007. augusztus 16-i 24. tartományi törvény, a

tartományi önkormányzat elnökének 2007. szeptember 4-i 167. rendelete, valamint a 2008. augusztus 14-i 13. tartományi törvény.

⁽¹⁾ A vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelv, HL L 103., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 98. o.

Az Administrativen sad Sofia — grad (Bulgária) által 2009. május 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Georgi Ivanov Elchinov kontra Natsionalna Zdravnoosiguritelna kasa

(C-173/09. sz. ügy)

(2009/C 180/49)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad Sofia — grad (szófiai közigazgatási bíróság)

Az alapeljárás felei

Felperes: Georgi Ivanov Elchinov

Alperes: Natsionalna Zdravnoosiguritelna kasa (Nemzeti Egészségbiztosítási Pénztár)

Egyéb érdekelt fél: Ministerstvo na Zdraveopazvaneto (egészségügyi minisztérium)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 22. cikke (2) bekezdésének második albekezdését [omissis], hogy ha az a konkrét ellátás, amelynek tekintetében az E 112 formanyomtatvány kiadását kéri, egyetlen bolgár egészségügyi intézményben sem hozzáférhető, vélelmezendő, hogy ezen ellátást nem finanszírozzák a Nemzeti Egészségbiztosítási Pénztár (NZOK) vagy az Egészségügyi Minisztérium költségvetéséből, és fordítva, ha ezen ellátást az NZOK vagy az Egészségügyi Minisztérium költségvetéséből finanszírozzák, vélelmezendő, hogy az a bolgár egészségügyi intézmények valamelyikében biztosítható?
2. Úgy kell-e értelmezni az 1408/71/EGK rendelet 22. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében foglalt „a kérdéses egészségügyi ellátás a lakóhelye szerinti tagállamban nem biztosítható” szövegrészt, hogy az kiterjed azokra az esetekre, amelyekben az érintett személy lakóhelye szerinti tagállamban nyújtott ellátás mint ellátásfajta sokkal kevésbé eredményes és radikálisabb, mint azon ellátás, amelyet egy másik tagállamban nyújtanak, vagy az csak azokat az eseteket öleli fel, amelyekben az érintett személy időben nem látható el?

3. Az eljárási autonómia elvére figyelemmel: figyelembe kell-e venni a nemzeti bíróságnak a számára egy felsőbb fokú bíróság által a határozatának hatályon kívül helyezése és az ügy újabb tárgyalásra való visszautalása keretében adott utasításokat, ha alaposan feltehető, hogy ezen utasítások ellentétesek a közösségi joggal?

4. Ha az adott ellátás az egészségbiztosítási rendszerben biztosított személy lakóhelye szerinti tagállamban nem biztosítható, elegendő-e ahhoz, hogy e tagállamnak az 1408/71/EGK rendelet 22. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján engedélyt kelljen adnia az ellátás egy másik tagállamban történő igénybevételére, hogy az adott ellátás fajtája szerepel az elsőként említett tagállam jogszabályaiban meghatározott ellátások között, még ha e jogszabályok az ellátás konkrét módját kifejezetten nem is nevezik meg?

5. Ellentétes-e az EK 49. cikkel és az 1408/71/EGK rendelet 22. cikkével egy olyan nemzeti rendelkezés, mint az egészségbiztosításról szóló törvény 36. cikkének (1) bekezdése, amely szerint a kötelező biztosítás keretében biztosítottak csak akkor jogosultak a külföldi orvosi segítség költségeinek részleges vagy teljes megtérítésére, ha arra előzetes engedélyt kaptak?

6. Köteleznie kell-e a bíróságnak azon állam illetékes intézményét a külföldi ellátás igénybevételére jogosító okmány (E 112 formanyomtatvány) kiadására, amelyben az érintett személy egészségbiztosítással rendelkezik, ha egy ilyen okmány kiadásának megtagadását jogellenesnek tekinti, amennyiben az okmány kiadása iránti kérelmet a külföldi ellátás nyújtását megelőzően nyújtották be, és az ellátást a bírósági határozat meghozatalának időpontjában már befeljezték?

7. Az előző kérdésre adandó igenlő válasz esetén, és ha a bíróság a külföldi ellátásra vonatkozó engedély megadásának megtagadását jogellenesnek tekinti, miként kell az egészségbiztosítással rendelkező személy ellátása kapcsán felmerült költségeket megtéríteni:

a) közvetlenül azon állam által, amelyben egészségbiztosítással rendelkezik, vagy azon állam által, amelyben az ellátást biztosították, a külföldi ellátásra vonatkozó engedély bemutatását követően?;

b) milyen összegig, ha a lakóhely szerinti tagállam jogszabályaiban meghatározott összeg eltér az azon tagállam jogszabályaiban meghatározott ellátások összegétől, amelyben az ellátást biztosítják; az EK 49. cikkre figyelemmel, amely tiltja a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozásokat?

(¹) Az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.)

2009. május 15-én benyújtott kereset — Luxemburgi Nagyhercegség kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

(C-176/09. sz. ügy)

(2009/C 180/50)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Luxemburgi Nagyhercegség (képviselők: C. Schiltz meghatalmazott és P. Kinsch ügyvéd)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

— A Bíróság elsődlegesen semmisítse meg a repülőtéri díjakról szóló, 2009. március 11-i 2009/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹) 1. cikkének (2) bekezdésében szereplő következő kitélet: „valamint minden tagállamban a legnagyobb utasforgalmat bonyolító repülőtérre”;

— másodlagosan teljes egészében semmisítse meg az irányelvet;

— az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Luxemburgi Nagyhercegség keresetének alátámasztására két jogalapra hivatkozik.

A felperes az első jogalapjában a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére hivatkozik, amennyiben — amiatt, hogy a 2009/12/EK irányelv hatálya kiterjed „a minden tagállamban a legnagyobb utasforgalmat bonyolító” repülőtérre —, az olyan repülőtérnek, mint Luxembourg-Findel, olyan igazgatási és pénzügyi kötelezettségeket kell teljesítenie, amelyek alól a hasonló helyzetben lévő más repülőterek mentesülnek, anélkül hogy az ilyen eltérő bánásmód objektíve igazolt lenne. A felperes e tekintetben különösen hivatkozik a hahni és charleroi-i repülőtér helyzetére, amelyek ugyanazt a vonzáskörzetet szolgálják ki, mint a findeli repülőtér, és mindegyik ez utóbbinál nagyobb utasforgalmat bonyolít le, mégsem ugyanazon kötelezettségeknek vannak alávetve. Az, hogy e három repülőtér között határ húzódik, semmiképpen nem igazolja eltérő bánásmód alkalmazását velük szemben.

A felperes a második jogalapjában előadja egyébiránt, hogy a szóban forgó rendelkezés nem tartja tiszteletben a szubszidiaritás és az arányosság elvét. Egyrészt ugyanis nem szükséges